

	<p>Tárgyak: Nagymaroson megmaradt parti jégtorlaszok, 1929 (vízügyi tevékenységek)</p> <p>Intézmény: Magyar Környezetvédelmi és Vízügyi Múzeum - Duna Múzeum Kölcsey u. 2. 2500 Esztergom +36 33 500 250 info@dunamuzeum.hu</p> <p>Gyűjtemények: Történeti Képgyűjtemény</p> <p>Leltári szám: DM_TK_24.1057.70</p>
--	--

Leírás

Fekete-fehér fotó az 1920-as évek második feléből Horváth Sándor BUDAPEST című albumából. Az albumban Duna-menti vízügyi munkák és gyakorlatok képei találhatók, e mellett számos magánjellegű és nem a Dunához köthető fénykép színesíti az albumot.

1929. év elején a Duna felső folyásán és mellékfolyóin hatalmas hőtömeg esett le, és a hőmérséklet tartósan 0 °C fok alatt volt. A Dunán a jégpáncél néhol a 60 cm-es vastagságot is elérte. A jégzajlás március közepén indult meg. Néhol hatalmas torlasz képződött, erősen megduzzasztva a vizet, amely helyenként kilépett medréből és a parti helységekből nagy károkat okozott. A veszélyt azonban az időjárás kedvező alakulása szerencsésen elhárította. Ugyanis heteken keresztül az időjárás olyan volt, hogy a nappali erős felmelegedést éjjeli fagy követte. Ez lehetővé tette, hogy a hórétegek mindenütt lassan olvadtak el, a Duna medre igen lassan áradt, a jég meggyengült s így a képződött torlaszok sem tudtak a víznyomásnak sokáig ellenállani, így a jég megindulása alkalmával képződött jégtorlaszok Nagymaros és környékét kivéve sehol sem tudtak magasabb árvizet okozni, mint az eddig észleltek. 1929 március hó 27-re a jég a Duna magyar mellékfolyóiról is elvonult.

Dr. Horváth Sándor okleveles vízépítő mérnök, a műszaki tudományok doktora. 1929-ben szerezte meg mérnöki oklevelét a Műegyetemen, majd több folyammérnöki hivatalnál teljesített szolgálatot, 1941-től a komáromi folyammérnöki hivatal vezetője lett. 1945-46-ban a magyar vízügyi hajóparkot Ausztriába menekítette, majd azokat később hazahozta. 1948–1950 között az Országos Vízgazdálkodási Hivatal főmérnöke lett, majd a Nemzetközi Dunabizottság osztályvezetője a romániai Galacban, illetve Budapesten. Az 1956. évi árvíz után átfogó tanulmányt készített a Duna jégjárásáról, amelynek felújított változatát a VITUKI 1979-ben, mint ma is helytállót, adta ki. Kandidátusi értekezését ugyanebben a tárgykörben 1964-ben védte meg. 1963–1972 között a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató

Intézetben főosztályvezetője, majd műszaki igazgató-helyettese volt. Fontos szerepe volt a dunai folyammeder-felvételek irányításában, a folyócsatornázási tervek kidolgozásában. Kutatási területe a folyók jégviszonyainak vizsgálata, illetve a víziúthálózat fejlesztési koncepcióinak kidolgozása volt. Szakmai munkásságának elismeréseképpen a Magyar Hidrológiai Társaság tiszteletbeli tagjává választotta.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Papír / fotó

Méretetek:

h: 10,8 cm, sz: 8,3 cm; Album mérete: h: 35,5 cm, sz: 26 cm

Események

Készítés	mikor	1929. március
	ki	Horváth Sándor mérnök (1905-1980)
	hol	Nagymaros

Kulcsszavak

- 1929. Jeges árvíz a Dunán
- fotóalbum
- történeti
- vízügyi tevékenységek